College 2010-2011 4.Rest IO en Lijsten

Doaitse Swierstra

Utrecht University

September 21, 2010

Herhaling van de IO

► Het type *IO a* heeft als waarde een rij input/output acties

Herhaling van de IO

- ▶ Het type *IO a* heeft als waarde een rij input/output acties
- met een do constructie kunnen dergelijke acties samengesteld worden; dit leidt tot een sequentiële executie van die acties

Herhaling van de IO

- ► Het type *IO a* heeft als waarde een rij input/output acties
- met een do constructie kunnen dergelijke acties samengesteld worden; dit leidt tot een sequentiële executie van die acties
- ► Middels de x ← expr vorm kunnen we waarden die het resultaat zijn van dergelijke acties in de rest van de do gebruiken.
- ▶ main is van type IO (), en stuurt de executie aan

We kunnen eigen controlestructure definiëren: sequence_

```
sequence_:: [IO a] \rightarrow IO ()

sequence_ [] = return ()

sequence_ (s:ss) = do s

sequence_ss
```

We kunnen eigen controlestructure definiëren: sequence_

```
sequence_{-}::[IO\ a] \rightarrow IO\ ()

sequence_{-}\ [] = return\ ()

sequence_{-}\ (s:ss) = \mathbf{do}\ s

sequence_{-}\ ss
```

Nu kunnen we schrijven:

putStr = sequence_ ∘ map putChar

▶ De functie *main* is van type *IO* (), en is het startpunt van het programma.

- ▶ De functie *main* is van type *IO* (), en is het startpunt van het programma.
- Op topniveau is sprake van sequentiële executie, waarbij functies elkaar de besturing doorgeven.

- ▶ De functie main is van type IO (), en is het startpunt van het programma.
- Op topniveau is sprake van sequentiële executie, waarbij functies elkaar de besturing doorgeven.
- ▶ Dit "doorgeven" zorg ervoor dat de input/output acties in IO sequentiëel worden afgehandeld.

- ▶ De functie *main* is van type *IO* (), en is het startpunt van het programma.
- Op topniveau is sprake van sequentiële executie, waarbij functies elkaar de besturing doorgeven.
- ▶ Dit "doorgeven" zorg ervoor dat de input/output acties in IO sequentiëel worden afgehandeld.
- ▶ Lazy evaluation zorgt er voor dat er al input/output acties kunnen plaatsvinden voordat de hele rij acties is berekend.

Sommetje

Probeer zelf eens een functie te schrijven:

 $vragen :: [String] \rightarrow IO [Bool]$

die als parameter een lijst vragen mee krijgt, en als antwoord een rij Boolean waarden oplevert, die de gegeven antwoorden representeren.

Sommetje

Probeer zelf eens een functie te schrijven:

```
vragen :: [String] \rightarrow IO [Bool]
```

die als parameter een lijst vragen mee krijgt, en als antwoord een rij Boolean waarden oplevert, die de gegeven antwoorden representeren.

```
Test> vragen ["Is het zondag?", "Heet je Piet?"]
Is het zondag?
(j) of (n)?
n
Heet je Piet?
(j) of (n)?
j
FalseTrue
Test>
```

Oplossing

 $vragen :: [String] \rightarrow IO [Bool]$

"Let the types do the work"

4 D > 4 B > 4 E > 4 E > E 990

Oplossing

```
vragen :: [String] \rightarrow IO [Bool]
```

"Let the types do the work"

```
stelVragen \ qs = sequence \ (map \ stelVraag \ qs) demo \ qs = \mathbf{do} \ answers \leftarrow stelVragen \ qs putStrLn \ (show \ answers)
```

Oplossing

```
vragen :: [String] → IO [Bool]
"Let the types do the work"
stelVragen \ qs = sequence \ (max)
```

```
stelVragen\ qs = sequence\ (map\ stelVraag\ qs) demo\ qs = \mathbf{do}\ answers \leftarrow stelVragen\ qs putStrLn\ (show\ answers)
```

```
stelVraag\ q = \mathbf{do}\ putStrLn\ q
putStrLn\ "(j)\ of\ (n)?"
(v:\_) \leftarrow getLine
\mathbf{if}\ v \equiv \ 'j'\ \mathbf{then}\ return\ True
\mathbf{else}\ \mathbf{if}\ v \equiv \ 'n'\ \mathbf{then}\ return\ False
\mathbf{else}\ stelVraag\ q
```

◆□▶◆御▶◆団▶◆団▶ 団 めの◎

Nog even 10

We lezen de karakters in, plegen een recursieve aanroep, en bouwen het resultaat als we alle onderdelen hebben.

```
getLine1 = \mathbf{do} \ x \leftarrow getChar

if x \equiv ' \ n'

then return \ []

else \mathbf{do} \ xs \leftarrow getLine1

return \ (x : xs)
```

4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□
9
0

Nog even 10

Veel mensen proberen het resultaat al te bouwen tijdens het inlezen. Dit kan met een accumulerende parameter. Maar zo is het wel duur.

```
getLine2 = getLine2' []

where getLine2' r = do x \leftarrow getChar

if x \equiv ' \n'

then return r

else getLine2' (r + [x])
```

Nog even IO

```
getLine3 = getLine3' []

where getLine3' r = do x \leftarrow getChar

if x \equiv \n'

then return (reverse r)

else getLine3' (x : r)
```

Dit is nauwelijks duurder dan de eerste oplossing.

Een tipje van de sluier

De do-notatie is eigenlijk ook weer syntactische suiker. Zo staat

$$\begin{array}{c} \mathbf{do} \ v \leftarrow expr1 \\ expr2 \end{array}$$

eigenlijk voor:

$$expr1 \gg \lambda v \rightarrow expr2$$

Een tipje van de sluier

De do-notatie is eigenlijk ook weer syntactische suiker. Zo staat

$$\begin{array}{c} \mathbf{do} \ v \leftarrow expr1 \\ expr2 \end{array}$$

eigenlijk voor:

$$expr1 \gg \lambda v \rightarrow expr2$$

Vraagje: Wat denk je dat het type is van $\gg$?

Een tipje van de sluier

De do-notatie is eigenlijk ook weer syntactische suiker. Zo staat

$$\begin{array}{c} \mathbf{do} \ v \leftarrow expr1 \\ expr2 \end{array}$$

eigenlijk voor:

$$expr1 \gg \lambda v \rightarrow expr2$$

Vraagje: Wat denk je dat het type is van ≫=? Antwoord:

$$(\gg) :: IO \ a \rightarrow (a \rightarrow IO \ b) \rightarrow IO \ b$$

Helemaal officieel is het nog iets algemener

En als je opvraagt in de GHCi (hier wordt weer overloading gebruikt):

```
(\gg) :: Monad m \Rightarrow m \ a \rightarrow (a \rightarrow m \ b) \rightarrow m \ b
return :: Monad m \Rightarrow a \rightarrow m \ a
```

Helemaal officieel is het nog iets algemener

En als je opvraagt in de GHCi (hier wordt weer overloading gebruikt):

```
(\gg) :: Monad m \Rightarrow m \ a \rightarrow (a \rightarrow m \ b) \rightarrow m \ b
return :: Monad m \Rightarrow a \rightarrow m \ a
```

Hierin geeft $*\rightarrow *$ aan dat m een type constructor is, d.w.z. een soort functie van types naar types; net zoiets als $[\ldots]$ dus.

Lijsten hebben type [a]

Van de lege lijst [] wordt het type van de elementen, zonodig, bepaald door de context:

```
sum [] [] is een lege lijst getallen and [] [] is een lege lijst Booleans [[],[1,2],[3]] [] is een lege lijst getallen [[1 < 2, True],[]] [] is een lege lijst Booleans [[[1]],[]] [] is een lege lijst lijsten-van-getallen length [] [] is een lege lijst (doet er niet toe waarvan)
```


► Alle data types die we tegen zullen komen hebben constructoren.

- ► Alle data types die we tegen zullen komen hebben constructoren.
- Voor lijsten zijn dit:

$$\begin{array}{c} (:) :: a \rightarrow [a] \rightarrow [a] \\ [] :: [a] \end{array}$$

- ► Alle data types die we tegen zullen komen hebben constructoren.
- Voor lijsten zijn dit:

$$\begin{array}{c} (:) :: a \rightarrow [a] \rightarrow [a] \\ [] :: [a] \end{array}$$

► Het zijn precies deze constructoren die weer in patronen gebruikt kunnen worden:

```
head (x:xs) = x
tail (x:xs) = xs
null [] = True
```

- ► Alle data types die we tegen zullen komen hebben constructoren.
- Voor lijsten zijn dit:

$$(:) :: a \rightarrow [a] \rightarrow [a]$$
$$[] :: [a]$$

► Het zijn precies deze constructoren die weer in patronen gebruikt kunnen worden:

head
$$(x:xs) = x$$

tail $(x:xs) = xs$
null $[]$ = True

► Een patroon kijkt of de desbetreffende constructor is gebruikt bij het bouwen van de waarden en geeft namen [Faculty of Sc. Univaanicoment Computing Scie

Notaties voor lijsten (1)

We hebben al de notatie m.b.v. de .. constructor gezien:

```
? [1..5]
[1, 2, 3, 4, 5]
? [2.5 .. 6.0]
[2.5, 3.5, 4.5, 5.5]
```

Notaties voor lijsten (1)

We hebben al de notatie m.b.v. de .. constructor gezien:

```
? [1..5]
[1, 2, 3, 4, 5]
? [2.5 .. 6.0]
[2.5, 3.5, 4.5, 5.5]
```

Dit is weer syntactische suiker, waarbij de compiler ervoor zorgt dat de functie:

enumFromTo
$$x \ y \mid y < x = []$$

| otherwise = x : enumFromTo $(x + 1) \ y$

aangeroepen wordt.

Notaties voor lijsten (1)

We hebben al de notatie m.b.v. de .. constructor gezien:

```
? [1..5]
[1, 2, 3, 4, 5]
? [2.5 .. 6.0]
[2.5, 3.5, 4.5, 5.5]
```

Dit is weer syntactische suiker, waarbij de compiler ervoor zorgt dat de functie:

$$\left| \begin{array}{ll} \textit{enumFromTo } x \; y \; | \; y < x &= [\,] \\ & | \; \textit{otherwise} = x \; : \; \textit{enumFromTo} \; (x+1) \; y \end{array} \right|$$

aangeroepen wordt.

De meeste notaties maken gebruik van zulk soort standaard functies uit de prelude; je kunt ze ook zelf definiëren (Faculty of Science Universiteit Utrecht Information and Computing Sciences)

Gebruik je fantasie!

De .. notatie kan ook als volgt gebruikt worden:

Hoe zou dit nu weer gedefinieerd zijn?

Gebruik je fantasie!

De .. notatie kan ook als volgt gebruikt worden:

```
? take 5 [2..] [2,3,4,5,6]
```

Hoe zou dit nu weer gedefinieerd zijn? Er wordt hier gebruikt gemaakt van de functie:

```
enumFrom :: (Enum\ a) \Rightarrow a \rightarrow [a]
enumFrom x = x : enumFrom (x + 1)
```

Lijsten vergelijken

Alhoewel er in Haskell automatisch gelijkheid voor lijsten bestaat, mits er gelijkheid voor de elementen van die lijst bestaat, kunnen we die ook zelf definiëren:

$$eq :: Eq \ a \Rightarrow [a] \rightarrow [a] \rightarrow Bool$$

$$[] 'eq' [] = True$$

$$[] 'eq' (y : ys) = False$$

$$(x : xs) 'eq' [] = False$$

$$(x : xs) 'eq' (y : ys) = x \equiv y \land xs' eq' ys$$

Merk op dat deze functie twee argumenten tegelijk afbreekt.

Lijsten vergelijken

Alhoewel er in Haskell automatisch gelijkheid voor lijsten bestaat, mits er gelijkheid voor de elementen van die lijst bestaat, kunnen we die ook zelf definiëren:

$$eq :: Eq \ a \Rightarrow [a] \rightarrow [a] \rightarrow Bool$$

$$[] 'eq' [] = True$$

$$[] 'eq' (y : ys) = False$$

$$(x : xs) 'eq' [] = False$$

$$(x : xs) 'eq' (y : ys) = x \equiv y \land xs' eq' ys$$

Merk op dat deze functie twee argumenten tegelijk afbreekt.

Maakt het iets uit in welke volgorde de alternatieven hier staan?

Lijsten vergelijken

Alhoewel er in Haskell automatisch gelijkheid voor lijsten bestaat, mits er gelijkheid voor de elementen van die lijst bestaat, kunnen we die ook zelf definiëren:

$$eq :: Eq \ a \Rightarrow [a] \rightarrow [a] \rightarrow Bool$$

$$[] 'eq' [] = True$$

$$[] 'eq' (y : ys) = False$$

$$(x : xs) 'eq' [] = False$$

$$(x : xs) 'eq' (y : ys) = x \equiv y \land xs' eq' ys$$

Merk op dat deze functie twee argumenten tegelijk afbreekt.

In principe niet, maar bij een niet zo slimme vertaler wellicht beter in Univers omgekeerde volgorde.

[Faculty of Science ation and Computing Sciences]

Lexicografische ordening

De gebruikelijke ordening tussen lijsten is die zoals in het woordenboek (lexicon):

```
kg :: Ord a \Rightarrow [a] \rightarrow [a] \rightarrow Bool
[] 'kg'ys = True
(x:xs)'kg'[] = False
(x:xs)'kg'(y:ys) = x < y \lor (x \equiv y \land xs'kg'ys)
```

Lexicografische ordening

De gebruikelijke ordening tussen lijsten is die zoals in het woordenboek (lexicon):

$$kg :: Ord a \Rightarrow [a] \rightarrow [a] \rightarrow Bool$$

$$[] 'kg' ys = True$$

$$(x:xs) 'kg' [] = False$$

$$(x:xs) 'kg' (y:ys) = x < y \lor (x \equiv y \land xs'kg'ys)$$

Nu de functies eq en kg gedefinieerd zijn, kunnen andere vergelijkings-functies eenvoudig gedefinieerd worden:

$$xs'ng'ys = \neg (xs'eq'ys)$$

 $xs'gg'ys = ys'kg'xs$
 $xs'kd'ys = xs'kg'ys \land xs'ng'ys$
 $xs'gd'ys = ys'kd'xs$

Lijsten samenstellen

We kunnen twee lijsten aan elkaar hangen m.b.v. de functie (++):

$$(++) :: [a] \rightarrow [a] \rightarrow [a]$$

$$[] + ys = ys$$

$$(x:xs) + ys = x:(xs + ys)$$

Faculty of Science

Lijsten samenstellen

We kunnen twee lijsten aan elkaar hangen m.b.v. de functie (++):

$$(++) :: [a] \rightarrow [a] \rightarrow [a]$$

$$[] + ys = ys$$

$$(x:xs) + ys = x:(xs + ys)$$

Kunnen we deze functie ook met een foldr schrijven?

Lijsten samenstellen

We kunnen twee lijsten aan elkaar hangen m.b.v. de functie (++):

$$(++) :: [a] \rightarrow [a] \rightarrow [a]$$

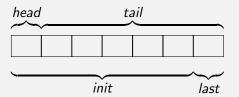
$$[] + ys = ys$$

$$(x:xs) + ys = x:(xs + ys)$$

Kunnen we deze functie ook met een foldr schrijven?

$$xs + ys = foldr(:) ys xs$$

head, tail, init, en last


```
\begin{array}{lll} head \ (x:xs) &= x \\ tail \ \ (x:xs) &= xs \\ last \ \ [x] &= x \\ last \ \ (x:y:ys) &= last \ (y:ys) \\ init \ \ (x:[]) &= [] \\ init \ \ (x:xs) &= x:init \ xs \end{array}
```


In dictaat:

last(x:xs) = last xs

Wat is het verschil?

of Science Information and Computing Sciences

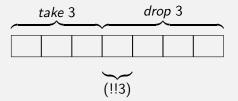

Nog gemakkelijker is natuurlijk:

 $last = head \circ reverse$ $init = reverse \circ tail \circ reverse$

take, drop, en!!


```
take, drop :: Int \rightarrow [a] \rightarrow [a]

take 0 xs = []

take n [] = []

take n (x:xs) = x: take (n-1) xs
```

```
take, drop :: Int \rightarrow [a] \rightarrow [a]

take 0 xs = []

take n [] = []

take n (x:xs) = x:take (n-1) xs
```

```
drop \ 0 \ xs = xs

drop \ n \ [] = []

drop \ n \ (x : xs) = drop \ (n-1) \ xs
```

```
take, drop :: Int \rightarrow [a] \rightarrow [a]

take 0 xs = []

take n [] = []

take n (x:xs) = x: take (n-1) xs
```

```
drop \ 0 \ xs = xs

drop \ n \ [] = []

drop \ n \ (x : xs) = drop \ (n-1) \ xs
```

infixl 9 !!
(!!) ::
$$[a] \rightarrow Int \rightarrow a$$

 $(x:xs) !! 0 = x$
 $(x:xs) !! n = xs !! (n-1)$

reverse

We kunnen een lijst omkeren: De definitie kan dus als volgt luiden:

reverse
$$[]$$
 = $[]$
reverse $(x:xs)$ = reverse $xs + [x]$

Faculty of Science

reverse

We kunnen een lijst omkeren: De definitie kan dus als volgt luiden:

reverse
$$[]$$
 = $[]$
reverse $(x:xs)$ = reverse $xs + [x]$

Dit is heel erg duur bij lange lijsten!! We kunnen een lijst omkeren: De definitie kan dus als volgt luiden:

```
reverse [] = []
reverse (x:xs) = reverse xs ++ [x]
```

We bouwen het resultaat op in een extra argument, dat we aan het eind opleveren.

```
reverse x = reverseacc \ x \ []
where reverseacc (x:xs) result = reverseacc xs \ (x:result)
reverseacc [] result = result
```

We noemen een parameter waarin een resultaat wordt opgebouwd een accumulerende parameter.

Precies dezelfde reverse

Een iets ander formulering van precies hetzelfde algoritme is:

```
reverse x = (reverseacc \ x) \ []

where reverseacc \ (x : xs) = reverseacc \ xs \circ (x:)

reverseacc \ [] = id
```

- Ga na dat deze code een directe transformatie is van de die op de vorige slide.
- ► Kun je *reverseacc* weer met een *foldr* schrijven?

Schrijf een functie die de laatste n elementen van een lijst oplevert:

lastn :: $Int \rightarrow [a] \rightarrow [a]$

Faculty of Science

Schrijf een functie die de laatste n elementen van een lijst oplevert:

 $lastn :: Int \rightarrow [a] \rightarrow [a]$

Oplossing:

 $last \ n \ l = reverse \ (take \ n \ (reverse \ l))$

Schrijf een functie die de laatste n elementen van een lijst oplevert:

lastn:: $Int \rightarrow [a] \rightarrow [a]$

Oplossing:

 $last \ n \ l = reverse \ (take \ n \ (reverse \ l))$

Of mooier:

last $n = reverse \circ take n \circ reverse$

◆□▶◆御▶◆団▶◆団▶ 団 めの◎

Schrijf een functie die de laatste n elementen van een lijst oplevert:

lastn:: $Int \rightarrow [a] \rightarrow [a]$

Oplossing:

 $last \ n \ l = reverse \ (take \ n \ (reverse \ l))$

Of mooier:

last $n = reverse \circ take n \circ reverse$

Hoeveel ruimte neemt deze functie?

Schrijf een functie die de laatste n elementen van een lijst oplevert:

lastn:: $Int \rightarrow [a] \rightarrow [a]$

Oplossing:

 $last \ n \ l = reverse \ (take \ n \ (reverse \ l))$

Of mooier:

last $n = reverse \circ take n \circ reverse$

Hoeveel ruimte neemt deze functie? Het ruimtebeslag is hier gelijk aan de lengte van de lijst, want *take n* begint met te matchen op de laatste : constructor!

Schrijf een functie die de laatste n elementen van een lijst oplevert:

 $lastn :: Int \rightarrow [a] \rightarrow [a]$

Oplossing:

 $last \ n \ l = reverse \ (take \ n \ (reverse \ l))$

Of mooier:

last $n = reverse \circ take n \circ reverse$

Hoeveel ruimte neemt deze functie? Het ruimtebeslag is hier gelijk aan de lengte van de lijst, want $take\ n$ begint met te matchen op de laatste : constructor! Kan je het ook doen met

een hoeveelheid ruimte die $O\left(n\right)$ is?

[Faculty of Science Information and Computing Sciences]

takeWhile en dropWhile

```
takeWhile :: (a \rightarrow Bool) \rightarrow [a] \rightarrow [a]

takeWhile p [] = []

takeWhile p (x:xs) | p x = x: takeWhile p xs

| otherwise = []
```

Vergelijk deze definitie met die van filter.

Faculty of Science

takeWhile en dropWhile

```
takeWhile :: (a \rightarrow Bool) \rightarrow [a] \rightarrow [a]

takeWhile p [] = []

takeWhile p (x:xs) | p x = x: takeWhile p xs

| otherwise = []
```

Vergelijk deze definitie met die van filter.

```
dropWhile :: (a \rightarrow Bool) \rightarrow [a] \rightarrow [a]

dropWhile p [] = []

dropWhile p (x:xs) | p x = dropWhile p xs

| otherwise = x:xs
```

$$xs = \begin{bmatrix} 1 & , 2 & , 3 & , 4 & , 5 \end{bmatrix}$$

$$\downarrow & \downarrow & \downarrow & \downarrow & \downarrow$$

$$foldl (+) 0 xs = (((((0+1)+2)+3)+4)+5)$$

We bekijken een stukje van de gewenste berekening:

 $foldl(\oplus)$ a [x, y, z]

[Faculty of Science

We bekijken een stukje van de gewenste berekening:

Faculty of Science

We bekijken een stukje van de gewenste berekening:

$$foldl (\oplus) \quad a \quad [x \quad , y \quad , z] \\
= \quad ((a \oplus x) \oplus y) \oplus z \\
= \quad foldl (\oplus) (a \oplus x) \quad [y \quad , z]$$

We bekijken een stukje van de gewenste berekening:

$$\begin{array}{c}
foldl (\oplus)a [] \\
= \\
a
\end{array}$$

We bekijken een stukje van de gewenste berekening:

Hieruit blijkt dat aanroep van foldl op de lijst x:xs (met xs=[y,z] in het voorbeeld) gelijk is aan foldl...xs, mits in de recursieve aanroep als startwaarde de waarde $a \oplus x$ genomen wordt.

Met deze observatie kan de definitie geschreven worden:

foldl op
$$e[] = e$$

foldl op $e(x:xs) = foldl op (e'op'x) xs$

Met deze observatie kan de definitie geschreven worden:

foldl op
$$e[] = e$$

foldl op $e(x:xs) = foldl op (e'op'x) xs$

We maken hier dus weer gebruik van een accumulerende parameter. Verder noemen we de functie *foldl* tail-recursief, omdat zijn definitie weer bestaat uit een aanroep van de functie zelf.

Faculty of Science

Met deze observatie kan de definitie geschreven worden:

foldl op
$$e[] = e$$

foldl op $e(x:xs) = foldl op (e'op'x) xs$

We maken hier dus weer gebruik van een accumulerende parameter. Verder noemen we de functie *foldl* tail-recursief, omdat zijn definitie weer bestaat uit een aanroep van de functie zelf. Hoeveel ruimte neemt deze functie?

Met deze observatie kan de definitie geschreven worden:

foldl op
$$e[] = e$$

foldl op $e(x:xs) = foldl op (e'op'x) xs$

We maken hier dus weer gebruik van een accumulerende parameter. Verder noemen we de functie foldl tail-recursief, omdat zijn definitie weer bestaat uit een aanroep van de functie zelf. Hoeveel ruimte neemt deze functie? $O(length\ l)$

Met deze observatie kan de definitie geschreven worden:

```
foldl op e[] = e
foldl op e(x:xs) = foldl op (e'op'x) xs
```

We maken hier dus weer gebruik van een accumulerende parameter. Verder noemen we de functie foldl tail-recursief, omdat zijn definitie weer bestaat uit een aanroep van de functie zelf. Hoeveel ruimte neemt deze functie? $O(length\ l)$ Gebruik waar mogelijk dus foldl':

```
foldl' op e [] = e

foldl' op e (x:xs) = let next = e 'op' x

in next 'seq' foldl' op next xs
```

De 'seq' dwingt af dat eerst de linkerkant wordt uitgerekend

woordat de rechterkant wordt geëvalueerd.

[Faculty of Science
Universiteit Utrecht Information and Computing Sciences]

◆□▶◆圖▶◆臺▶◆臺▶ 臺 釣९○

Sorteren door samenvoegen

We kunnen twee gesorteerde lijsten samenvoegen tot een lijst die weer gesorteerd is:

```
merge :: Ord a \Rightarrow [a] \rightarrow [a] \rightarrow [a]

merge [] ys = ys

merge xs [] = xs

merge (x:xs) (y:ys) | x \leq y = x: merge xs (y:ys)

| otherwise = y: merge (x:xs) ys
```

Sorteren door samenvoegen

We kunnen twee gesorteerde lijsten samenvoegen tot een lijst die weer gesorteerd is:

```
merge:: Ord a \Rightarrow [a] \rightarrow [a] \rightarrow [a]

merge [] ys = ys

merge xs [] = xs

merge (x:xs) (y:ys) | x \leq y = x: merge xs (y:ys)

| otherwise = y: merge (x:xs) ys
```

Hier kunnen we gebruik van maken om een lijst te sorteren.

```
msort \ xs \mid lengte \leqslant 1 = xs

\mid True = (msort \ ys) \ 'merge' \ (msort \ zs)

where \ half = length \ xs \ 'div' \ 2

ys = take \ half \ xs

zs = drop \ half \ xs
```


Het gebruik van de functies *take* en *drop* is natuurlijk een beetje duur. We doorlopen uiteindelijk de eerste helft tweemaal. Kan het ook een beetje handiger?

Het gebruik van de functies *take* en *drop* is natuurlijk een beetje duur. We doorlopen uiteindelijk de eerste helft tweemaal. Kan het ook een beetje handiger?

```
splits :: [a] \rightarrow ([a], [a])
splits (x : xs) = let (vs, ws) = splits xs in (x : ws, vs)
splits [] = ([], [])
```

Het gebruik van de functies *take* en *drop* is natuurlijk een beetje duur. We doorlopen uiteindelijk de eerste helft tweemaal. Kan het ook een beetje handiger?

```
splits :: [a] \rightarrow ([a], [a])

splits (x : xs) = let (vs, ws) = splits xs in (x : ws, vs)

splits [] = ([], [])
```

Vraagje: had je dit ook met een foldr kunnen schijven?

4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶</p

Het gebruik van de functies *take* en *drop* is natuurlijk een beetje duur. We doorlopen uiteindelijk de eerste helft tweemaal. Kan het ook een beetje handiger?

```
splits :: [a] \rightarrow ([a], [a])

splits (x : xs) = let (vs, ws) = splits xs in (x : ws, vs)

splits [] = ([], [])
```

Vraagje: had je dit ook met een foldr kunnen schijven?

$$splits = foldr (\lambda x (vs, ws) \rightarrow (x : ws, vs)) ([], []))$$

De functie *group merge*-t telkens twee buren uit een lijst van lijsten:

```
group :: Ord a \Rightarrow [[a]] \rightarrow [[a]]
group (x : y : zs) = ((x 'merge' y) : group zs)
group [x] = [x]
group [] = []
```

Nu roepen we op het resultaat weer group aan:

```
group:: Ord a \Rightarrow [[a]] \rightarrow [[a]]
group (x:y:zs) = group ((x'merge'y): group zs)
group [x] = [x]
group [] = []
```

Nu roepen we op het resultaat weer group aan:

```
group :: Ord a \Rightarrow [[a]] \rightarrow [[a]]

group (x : y : zs) = group ((x'merge'y) : group zs)

group [x] = [x]

group [] = []
```

Sorteren is nu een makkie: maak van alle elementen een lijst ($map\ (\lambda x \to [x])$), groepeer paarsgewijs totdat je er nog maar één over hebt (group), en pak dan de eerste (head):

Nu roepen we op het resultaat weer group aan:

```
group :: Ord a \Rightarrow [[a]] \rightarrow [[a]]
group (x : y : zs) = group ((x'merge'y) : group zs)
group [x] = [x]
group [] = []
```

Sorteren is nu een makkie: maak van alle elementen een lijst $(map\ (\lambda x \to [x]))$, groepeer paarsgewijs totdat je er nog maar één over hebt (group), en pak dan de eerste (head):

```
sort = head \circ group \circ map \ (\lambda x \to [x])
```


Oneindige lijsten

We hebben al wat voorbeelden gezien van oneindige lijsten.

Oneindige lijsten

We hebben al wat voorbeelden gezien van oneindige lijsten.

Lazy evaluation (normal order reduction)

In Haskell worden expressies niet verder uitgerekend dan nodig is!

Oneindige lijsten

We hebben al wat voorbeelden gezien van oneindige lijsten.

Lazy evaluation (normal order reduction)

In Haskell worden expressies niet verder uitgerekend dan nodig is!

```
? takeWhile (<1000) (map (3^) [0..])
[1, 3, 9, 27, 81, 243, 729]</pre>
```

Hammings problem

Genereer een oplopende lijst van waarden, die geschreven kunnen worden als $\{2^i 3^j 5^k | i>=0, j>=0, k>=0\}$.

Hammings problem

Genereer een oplopende lijst van waarden, die geschreven kunnen worden als $\{2^i 3^j 5^k | i>=0, j>=0, k>=0\}$.

Een typische manier om dit wat algoritmischer te formuleren is:

1. 1 is een Hamming getal.

Hammings problem

Genereer een oplopende lijst van waarden, die geschreven kunnen worden als $\{2^i3^j5^k|i>=0, j>=0, k>=0\}$.

Een typische manier om dit wat algoritmischer te formuleren is:

- 1. 1 is een Hamming getal.
- 2. Als n een Hamming getal is dat zijn 2 * n, 3 * n en 5 * n ook Hamming getallen.

Hammings problem

Genereer een oplopende lijst van waarden, die geschreven kunnen worden als $\{2^i3^j5^k|i>=0, j>=0, k>=0\}$.

Een typische manier om dit wat algoritmischer te formuleren is:

- 1. 1 is een Hamming getal.
- 2. Als n een Hamming getal is dat zijn 2 * n, 3 * n en 5 * n ook Hamming getallen.
- 3. Puriteinen voegen hier aan toe "En er zijn geen andere Hamming getallen", maar voor Informatici is dit vanzelfsprekend.

We redeneren nu als volgt:

1. Stel dat *ham* de gevraagde lijst is, dan zijn de lijsten *map* (*2) *ham*, *map* (*3) *ham*, en *map* (*5) *ham* ook lijsten met Hamming getallen.

We redeneren nu als volgt:

- 1. Stel dat *ham* de gevraagde lijst is, dan zijn de lijsten *map* (*2) *ham*, *map* (*3) *ham*, en *map* (*5) *ham* ook lijsten met Hamming getallen.
- 2. Als *ham* monotoon stijgt dan is dat voor deze nieuwe lijsten ook het geval.

We redeneren nu als volgt:

- 1. Stel dat *ham* de gevraagde lijst is, dan zijn de lijsten *map* (*2) *ham*, *map* (*3) *ham*, en *map* (*5) *ham* ook lijsten met Hamming getallen.
- Als ham monotoon stijgt dan is dat voor deze nieuwe lijsten ook het geval.
- 3. Veel getallen zullen in meerdere lijsten voor komen.

```
ham = 1:\dots
```


We redeneren nu als volgt:

- 1. Stel dat ham de gevraagde lijst is, dan zijn de lijsten map (*2) ham, map (*3) ham, en map (*5) ham ook lijsten met Hamming getallen.
- Als ham monotoon stijgt dan is dat voor deze nieuwe lijsten ook het geval.
- 3. Veel getallen zullen in meerdere lijsten voor komen.

```
ham = 1 : \dots (map \ (*2) \ ham)
\dots
(map \ (*3) \ ham)
\dots
(map \ (*5) \ ham)
```

We redeneren nu als volgt:

- 1. Stel dat *ham* de gevraagde lijst is, dan zijn de lijsten *map* (*2) *ham*, *map* (*3) *ham*, en *map* (*5) *ham* ook lijsten met Hamming getallen.
- Als ham monotoon stijgt dan is dat voor deze nieuwe lijsten ook het geval.
- 3. Veel getallen zullen in meerdere lijsten voor komen.

```
ham = 1:...(map (*2) ham)
'merge'
(map (*3) ham)
'merge'
(map (*5) ham)
```

We redeneren nu als volgt:

- 1. Stel dat *ham* de gevraagde lijst is, dan zijn de lijsten *map* (*2) *ham*, *map* (*3) *ham*, en *map* (*5) *ham* ook lijsten met Hamming getallen.
- Als ham monotoon stijgt dan is dat voor deze nieuwe lijsten ook het geval.
- 3. Veel getallen zullen in meerdere lijsten voor komen.

Faculty of Science $Vermular p \cup \{x : remdup (dropWhile formular p) = x : remdup (dropWhile formular p) = y = 0$

remdup
$$(x:y:zs) \mid x \equiv y = remdup (y:zs)$$

 $\mid otherwise = x:remdup (y:zs)$

Waarom werkt dit niet met:

remdup
$$(x:y:zs) \mid x \equiv y = remdup (y:zs)$$

 $\mid otherwise = x:remdup (y:zs)$

We evalueren een stukje:

```
remdup (x:y:zs) \mid x \equiv y = remdup (y:zs)
\mid otherwise = x : remdup (y:zs)
```

```
ham = 1 : remdup ((map (*2) ham)

'merge'

(map (*3) ham)

'merge'

(map (*5) ham)
```

```
remdup (x : y : zs) \mid x \equiv y = remdup (y : zs)
| otherwise = x : remdup (y : zs)
```

```
ham = 1 : remdup ((2 : map (*2) (tail ham))
'merge'
(3 : map (*3) (tail ham))
'merge'
(5 : map (*5) (tail ham))
)
```

```
remdup (x:y:zs) \mid x \equiv y = remdup (y:zs)
\mid otherwise = x:remdup (y:zs)
```

```
remdup (x : y : zs) \mid x \equiv y = remdup (y : zs)
\mid otherwise = x : remdup (y : zs)
```

```
ham = 1 : remdup (2 : ( (map (*2) (tail ham)) 
 'merge' 
 (3 : map (*3) (tail ham)) 
 'merge' 
 (5 : map (*5) (tail ham)) 
)
```

Waarom werkt dit niet met:

```
remdup (x:y:zs) \mid x \equiv y = remdup (y:zs)
| otherwise = x: remdup (y:zs)
```

```
ham = 1: remdup (2: (((2 * (head (tail ham) : map (*2) (tail (tail 'merge' (3: map (*3) (tail ham)) 'merge' (5: map (*5) (tail ham))
```

Voor de head (tail ham) hebben we het resultaat van remdup

◆□▶◆御▶◆団▶◆団▶ 団 めの◎

Productiviteit

Vergelijk de twee definities van remdup

```
 \begin{array}{lll} \textit{remdup} \; (x : y : zs) \mid x \equiv y & = & \textit{remdup} \; (y : zs) \\ \mid \textit{otherwise} = x : \textit{remdup} \; (y : zs) \\ \mid \textit{remdup'} \; (x : ys) & = x : \textit{remdup'} \; (\textit{dropWhile} \; (\equiv x) \; ys) \end{array}
```

Productiviteit

Vergelijk de twee definities van remdup

```
 \begin{array}{lll} \textit{remdup}\;(x\,:\,y\,:\,zs)\mid x\equiv y &=& \textit{remdup}\;(y\,:\,zs)\\ \mid \textit{otherwise}=x\,:\,\textit{remdup}\;(y\,:\,zs)\\ \textit{remdup'}\;(x\,:\,ys) &=& x\,:\,\textit{remdup'}\;(\textit{dropWhile}\;(\equiv x)\;ys) \end{array}
```

Wanner we dit loslaten op een rij $[1, \langle expr1 \rangle, \langle expr2 \rangle]$ dan evalueert de eerste definitie de $\langle expr1 \rangle$, alvorens de 1 op te leveren. De tweede definitie levert die direct op.

Productiviteit

Vergelijk de twee definities van remdup

```
 | remdup (x:y:zs) | x \equiv y = remdup (y:zs) 
 | otherwise = x: remdup (y:zs) 
 remdup' (x:ys) = x: remdup' (dropWhile (\equiv x) ys)
```

Wanner we dit loslaten op een rij [1, <expr1>, <expr2>] dan evalueert de eerste definitie de <expr1>, alvorens de 1 op te leveren. De tweede definitie levert die direct op.

Strictness

We zeggen dat de tweede definitie minder strict is dan de eerste: als er iets wordt opgeleverd door beide definities is dat hetzelfde, maar de tweede definitie zal vaker (eerder) iets opleveren dan de eerste.

Lijst-comprehensies

Haskell bevat veel syntactische suiker om lijsten gemakkelijk te noteren:

```
? [ (x, y) | x \leftarrow [1..5], even x, y \leftarrow [1..x]] [(2,1),(2,2),(4,1),(4,2),(4,3),(4,4)]
```

◆□▶◆御▶◆団▶◆団▶ 団 めの◎

Lijst-comprehensies

Haskell bevat veel syntactische suiker om lijsten gemakkelijk te noteren:

```
? [ (x, y) | x \leftarrow [1..5], even x, y \leftarrow [1..x]] [(2,1),(2,2),(4,1),(4,2),(4,3),(4,4)]
```

Anders hadden we moeten schrijven:

concat (map f (filter even
$$[1..5]$$
)
where $f x = map g [1..x]$
where $g y = (x,y)$

Ook dit is weer syntactische suiker

We noemen de elementen achter de verticale streep qualifiers. Ze hebben een van de volgende drie vormen:

Ook dit is weer syntactische suiker

We noemen de elementen achter de verticale streep qualifiers. Ze hebben een van de volgende drie vormen:

1. Generator: $pat \leftarrow exp$

Ook dit is weer syntactische suiker

We noemen de elementen achter de verticale streep qualifiers. Ze hebben een van de volgende drie vormen:

1. Generator: $pat \leftarrow exp$

2. Locale declaratie: **let** decls

Ook dit is weer syntactische suiker

We noemen de elementen achter de verticale streep qualifiers. Ze hebben een van de volgende drie vormen:

1. Generator: $pat \leftarrow exp$

2. Locale declaratie: **let** *decls*

3. Guard: exp

$$[e \mid True] \Rightarrow [e]$$

De vertaling van de lijst-comprehensies is in het Haskell rapport gedefiniëerd, met inductie over de lijst van qualifiers:

Door het patroon links om te schrijven naar het patroon rechts ontstaat stap voor stap een Haskell expressie zonder lijstcomprehensies.

We laten in een aantal stappen zien hoe de volgende expressie uitgedrukt kan worden in "simple haskell".

$$[(x,y) \mid x \leftarrow [1..5], even \ x,y \leftarrow [1..x]]$$

$$[(x,y) \mid x \leftarrow [1..5], even \ x,y \leftarrow [1..x]]$$

De eerste qualifier is een generator:

let
$$ok \ x = [(x,y) \mid even \ x,y \leftarrow [1..x]]$$

 $ok \ \_ = []$
in $concat \ (map \ ok \ [1..5])$

```
let ok x = [(x,y) \mid even \ x,y \leftarrow [1..x]]

ok \_ = []

in concat (map ok [1..5])
```

De volgende qualifier is een guard:

```
let ok \ x = if \quad even \ x
then [(x,y) \mid y \leftarrow [1..x]]
else []
ok \ \_ = []
in concat \ (map \ ok \ [1..5])
```

```
let ok \ x = if even \ x then [(x,y) \mid y \leftarrow [1 .. x]] else [] ok \ \_ = [] in concat \ (map \ ok \ [1 .. 5])
```

We hebben nu nog maar een enkele qualifier:

```
let ok \ x = if \quad even \ x
then [(x,y) \mid y \leftarrow [1..x], True]
else []
ok \_ = []
in concat \ (map \ ok \ [1..5])
```

```
let ok \ x = if \quad even \ x
then [(x,y) \mid y \leftarrow [1..x], True]
else []
ok \ \_ = []
in concat \ (map \ ok \ [1..5])
```

We werken de volgende generator weg:

```
let ok \ x = if even \ x

then let ok \ y = [(x,y) \mid True]

ok \ \_ = []

in concat \ (map \ ok \ [1 ..x])

else []

ok \ \_ = []

in concat \ (map \ ok \ [1 ..5])
```

```
let ok \ x = if \quad even \ x
then let ok \ y = [(x,y) \mid True]
ok \ \_ = []
in concat \ (map \ ok \ [1 ..x])
else []
ok \ \_ = []
in concat \ (map \ ok \ [1 ..5])
```

Vervang de True:

Universiteit Utrecht

```
let ok \ x = if even \ x

then let ok \ y = [(x,y)]

ok \ \_ = []

in concat \ (map \ ok \ [1..x])

else []

ok \ \_ = []

in concat \ (map \ ok \ [1..5])
```

```
let ok \ x = if   even \ x

then let ok \ y = [(x,y)]

ok \ \_ = []

in concat \ (map \ ok \ [1..x])

else []

ok \ \_ = []

in concat \ (map \ ok \ [1..5])
```

In ons voorbeeld slagen patronen altijd:

```
let ok \ x = if even \ x

then let ok \ y = [(x,y)]

in concat \ (map \ ok \ [1 .. x])

else []

in concat \ (map \ ok \ [1 .. 5])
```


Rijtjes getallen

Afkortingen voor rijtjes getallen (*Num*'s) worden als volgt geïnterpreteerd:

waarbij enumFrom, enumFromThen, enumFromTo, and enumFromThenTo gedefinieerd zijn in de prelude.

Rijtjes getallen

Afkortingen voor rijtjes getallen (*Num*'s) worden als volgt geïnterpreteerd:

waarbij enumFrom, enumFromThen, enumFromTo, and enumFromThenTo gedefinieerd zijn in de prelude. Voorbeeld:

```
Programs> [1,4..12]
[1,4,7,10]
Programs> [12,9 ..1]
[12,9,6,3]
```


◆□▶◆御▶◆団▶◆団▶ 団 めの◎

enumFromThenTo

We moeten bij het ingewikkeldste geval er rekening mee houden dat we zowel "omhoog" als "naar beneden" kunnen aftellen:

```
enumFromByTo :: Int \rightarrow Int \rightarrow Int]
enumFromByTo x y z = takeWhile stop (iterate next x)
where stop \mid x \leqslant y = (\leqslant z)
\mid otherwise = (\geqslant z)
next = (+) (y - x)
```

Tuples

We hebben ze, zonder er heel moeilijk over te doen, al wel ens gebruikt, maar voor de volledigheid vermelden we:

Haskell kent tuples

Voorbeelden van tuples zijn:

een tupel met als elementen de integer
1 en het character 'a';
("aap", True, 2) een tupel met drie elementen: de
string "aap", de boolean True en het

([1,2], sqrt) een tupel met twee elementen: de lijst integers [1,2], en de float-naar-float

functie *sqrt*;

getal 2;

een tupel met twee elementen: het getal 1, en het tupel van de getallen 2 en 3. [Faculty of Science]

Universiteit Utrecht

(1,(2,3))

De bijbehorende types zijn

```
(1, 'a') :: (Int, Char)
("aap", True, 2) :: ([Char], Bool, Int)
(1, (2, 3)) :: (Int, (Int, Int))
```


Information and Computing Sciences

Functies met meerdere resultaten ..

Worden gesimuleerd met functies die een tuple opleveren:

```
Programs> splitAt 4 "haskell"
("hask","ell")
```

Functies met meerdere resultaten ...

Worden gesimuleerd met functies die een tuple opleveren:

```
Programs> splitAt 4 "haskell"
("hask", "ell")
```

De bijbehorende code is:

```
splitAt :: Int \rightarrow [a] \rightarrow ([a], [a])
splitAt n \ xs = (take \ n \ xs, drop \ n \ xs)
```

4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶
4□▶</p

Functies met meerdere resultaten ..

Worden gesimuleerd met functies die een tuple opleveren:

```
Programs> splitAt 4 "haskell"
("hask","ell")
```

De bijbehorende code is:

```
splitAt :: Int \rightarrow [a] \rightarrow ([a], [a])
splitAt n \ xs = (take \ n \ xs, drop \ n \ xs)
```

of beter:

$$splitAt \ 0 \ xs = ([], xs)$$

$$splitAt \ n \ [] = ([], [])$$

$$splitAt \ n \ (x : xs) = (x : ys, zs)$$

$$where \ (ys, zs) = splitAt \ (n - 1) \ xs$$

Type Definities

We geven ingewikkelde types een naam. Dus stel we hebben een stuk code:

```
afstand :: (Float, Float) \rightarrow Float

verschil :: (Float, Float) \rightarrow (Float, Float) \rightarrow Float
```

Dan wordt het vooral bij hogere-orde functies wat lastiger te overzien:

```
egin{array}{lll} \textit{opp\_veelhoek} & :: & [(Float, Float)] & \rightarrow Float \\ \textit{transf\_veelhoek} & :: & ((Float, Float)) & \rightarrow [(Float, Float)] & \rightarrow [(Float, Float)]
```

In zo'n geval komt een type-definitie van pas.

Type Definities

We geven ingewikkelde types een naam. Met type-definities:

```
\begin{array}{ll} \textbf{type } \textit{Punt} &= (\textit{Float}, \textit{Float}) \\ \textbf{type } \textit{Veelhoek} &= [\textit{Punt}] \\ \textbf{type } \textit{Trafo} &= \textit{Punt} \rightarrow \textit{Punt} \end{array}
```

krijgen we nu:

```
afstand:: Punt\rightarrowFloatverschil:: Punt\rightarrowPunt\rightarrowFloatopp_veelhoek:: Veelhoek\rightarrowFloattransf_veelhoek:: Trafo\rightarrowVeelhoek\rightarrowVeelhoek
```